

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie podstawowych praw i wymiaru sprawiedliwości, szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”

(2007/126/WsiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działanie państw członkowskich w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych.
- (2) Zgodnie z art. 31 Traktatu o Unii Europejskiej wspólne działanie w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych obejmuje w szczególności współpracę między właściwymi organami państw członkowskich.
- (3) Przyjmując za podstawę konkluzje Rady Europejskiej z Tampere, program haski, przyjęty przez Radę Europejską w listopadzie 2004 r., ponownie potwierdza priorytetowy charakter wzmacniania wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na terytorium Unii Europejskiej, w szczególności w drodze intensyfikacji współpracy sądowej w sprawach karnych, w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania.
- (4) Program ramowy ustanowiony decyzją Rady 2002/630/WSiSW z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą program ramowy w sprawie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS)⁽²⁾ przyczynił się w znaczący sposób do wzmocnienia współpracy między policją i innymi organami ścigania a organami sądowymi w państwach członkowskich, a także do poprawy wzajemnego zrozumienia i zaufania między ich systemami policyjnymi, sądowymi, prawnymi i administracyjnymi.
- (5) Ambitne cele postawione przez traktat o Unii Europejskiej oraz przez program haski należy realizować poprzez ustanowienie elastycznego i skutecznego programu, który ułatwi planowanie i realizację działań.
- (6) Program powinien wzmocnić wzajemne zaufanie wewnątrz systemu sądownictwa. Zgodnie z programem haskim wzajemne zaufanie wzmacniać należy poprzez budowanie sieci organizacji i instytucji sądowych, poprzez lepsze

szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości, poprzez przygotowanie oceny realizacji polityki unijnej w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, przy pełnym poszanowaniu niezależności władzy sądowniczej, poprzez intensyfikację badań w dziedzinie współpracy sądowej oraz poprzez wspomaganie realizowanych między państwami członkowskimi projektów operacyjnych mających na celu modernizację wymiaru sprawiedliwości.

- (7) Program powinien także ułatwiać wprowadzanie w życie zasady wzajemnego uznawania poprzez wzajemne pogłębianie wiedzy na temat wcześniejszych wyroków skazujących wydanych na terenie Unii Europejskiej, w szczególności poprzez stworzenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności.
- (8) Europejska Sieć Szkoleniowa dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, utworzona przez instytucje odpowiedzialne za szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości z wszystkich państw członkowskich, zajmuje się promowaniem programu szkoleń dla sędziów i prokuratorów o prawdziwie europejskim wymiarze. Przyczynia się to do wzmacniania wzajemnego zaufania pomiędzy organami sądownictwa i lepszego zrozumienia różnych systemów prawnych.
- (9) Z uwagi na to, że cele niniejszej decyzji nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiar lub skutki programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który ma zastosowanie do Unii poprzez art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁴⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 15 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.

- (11) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
- (12) Rozporządzenie finansowe wymaga, aby dotacje operacyjne miały podstawę w akcie podstawowym.
- (13) Środki wymagane w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z określonymi w niej procedurami przy wsparciu komitetu.
- (14) Z dniem 1 stycznia 2007 r. należy zastąpić decyzję 2002/630/WSiSW niniejszą decyzją oraz decyzją ustanawiającą szczegółowy program „Zapobiegania i zwalczanie przestępczości”.
- (15) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu, niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Na mocy niniejszej decyzji ustanawia się program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, zwany dalej „programem”, jako część programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych i sprawiedliwości, aby w ten sposób przyczynić się do wzmocnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Cele ogólne

1. Program ten ma następujące cele ogólne:

- a) propagowanie współpracy sądowej celem przyczynienia się do utworzenia prawdziwego europejskiego obszaru

sprawiedliwości w sprawach karnych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania i zaufania;

- b) propagowanie, w zakresie niezbędnym do usprawnienia współpracy sądowej, zgodności norm stosowanych w państwach członkowskich. Propagowanie ograniczenia istniejących przeszkód prawnych dla właściwego funkcjonowania współpracy sądowej w celu wzmocnienia koordynacji dochodzeń i zwiększenia zgodności istniejących systemów sądownictwa w państwach członkowskich Unii Europejskiej w celu zapewnienia odpowiednich działań w następstwie dochodzeń prowadzonych przez organy ścigania w państwach członkowskich;
- c) poprawę kontaktów oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk pomiędzy organami prawnymi, sądowymi i administracyjnymi a przedstawicielami zawodów prawniczych: prawnikami i przedstawicielami innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości, oraz propagowanie szkolenia członków wymiaru sprawiedliwości w celu zwiększenia wzajemnego zaufania;
- d) dalsze wzmacnianie wzajemnego zaufania w celu zapewnienia ochrony praw ofiar i oskarżonych.

2. Bez uszczerbku dla celów i kompetencji Wspólnoty Europejskiej, ogólnym celem programu jest wspieranie rozwoju polityki wspólnotowej, w szczególności utworzenie obszaru sądownictwa.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Program ma następujące cele szczegółowe:

- a) rozwijanie współpracy sądowej w sprawach karnych w celu:
- (i) wspierania wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i wyroków;
- (ii) eliminowania przeszkód wynikających z rozbieżności między systemami sądownictwa państw członkowskich oraz wspierania koniecznego zbliżenia przepisów prawa karnego materialnego dotyczących poważnych przestępstw, w szczególności o wymiarze transgranicznym;
- (iii) dalszego działania na rzecz ustanowienia minimalnych norm dotyczących prawa karnego procesowego w celu wspierania praktycznych aspektów współpracy sądowej;
- (iv) zagwarantowania prawidłowego stosowania prawa poprzez unikanie sporów o właściwość;
- (v) poprawy wymiany informacji poprzez wykorzystanie skomputeryzowanych systemów, w szczególności informacji pochodzących z krajowych rejestrów karnych;
- (vi) wspierania praw oskarżonych oraz udzielania ofiarom pomocy socjalnej i prawnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

- (vii) zachęcania państw członkowskich do zintensyfikowania współpracy z Eurojustem w zwalczaniu transgranicznej przestępczości zorganizowanej i innych poważnych przestępstw;
 - (viii) promowania środków mających na celu skuteczną resocjalizację przestępców, w szczególności młodocianych przestępców;
 - b) poszerzanie wzajemnej wiedzy o funkcjonujących w państwach członkowskich systemach prawnych i sądowniczych w sprawach karnych oraz propagowanie i wzmacnianie tworzenia sieci, wzajemnej współpracy, wymiany i rozpowszechniania informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk;
 - c) zapewnienie należytego wprowadzania w życie oraz prawidłowego i konkretnego stosowania i oceny instrumentów unijnych w obszarze współpracy sądowej w sprawach karnych;
 - d) lepsze informowanie o systemach prawnych w państwach członkowskich i poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
 - e) promowanie szkoleń z zakresu prawa unijnego i wspólnotowego dla sędziów i prokuratorów, prawników i przedstawicieli innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości;
 - f) ocena ogólnych warunków niezbędnych do budowania wzajemnego zaufania poprzez poprawę wzajemnego rozumienia pomiędzy organami sądownictwa i różnymi systemami prawnymi, w szczególności w odniesieniu do wdrażania polityki UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości;
 - g) opracowanie i wdrożenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności oraz wspieranie badań nad tworzeniem innych rodzajów wymiany informacji.
- b) szczegółowe projekty ponadnarodowe o znaczeniu dla Unii Europejskiej przedstawiane przez co najmniej dwa państwa członkowskie lub co najmniej jedno państwo członkowskie i jedno inne państwo, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące, na warunkach określonych w rocznych programach prac; lub
 - c) wspieranie działalności organizacji pozarządowych lub innych podmiotów realizujących cele leżące w ogólnym interesie europejskim zgodnie z ogólnymi celami programu, na warunkach określonych w rocznych programach pracy; lub
 - d) dotacja operacyjna na współfinansowanie wydatków związanych ze stałym programem prac Europejskiej Sieci Szkoleniowej dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, która w dziedzinie szkoleń dla sędziów i prokuratorów realizuje cel leżący w ogólnym interesie europejskim.
 - e) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:
 - (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki przygotowawcze”);
 - (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki uzupełniające”);
 - (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie unijnym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub krajowi przystępującemu lub kandydującemu,

Artykuł 5

Grupy docelowe

Program przeznaczony jest między innymi dla przedstawicieli zawodów prawniczych, przedstawicieli organizacji pomocy ofiarom i przedstawicielom innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości, organów krajowych oraz ogólnie dla obywateli Unii.

Artykuł 6

Dostęp do programu

1. Dostęp do programu otwarty jest dla instytucji oraz organizacji publicznych lub prywatnych, w tym organizacji zawodowych, szkół wyższych, instytutów badawczych, instytutów kształcenia i doskonalenia zawodowego dla przedstawicieli zawodów prawniczych oraz dla organizacji pozarządowych działających w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiąganie zysku mają dostęp do programu wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiąganie zysku lub organizacjami państwowymi.

Określenie „przedstawiciele zawodów prawniczych” oznacza między innymi sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, urzędników ministerstw, wyższych urzędników sądowych, komorników, tłumaczy sądowych i przedstawicieli innych zawodów, uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie prawa karnego.

Artykuł 4

Działania kwalifikujące się

Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych, określonych w art. 2 i 3, program zapewnia wsparcie dla następujących rodzajów działań na warunkach określonych w rocznym programie prac:

- a) działania szczegółowe podejmowane przez Komisję, takie jak studia i badania naukowe, przygotowywanie i wdrażanie konkretnych projektów, np. utworzenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności, badania opinii publicznej, opracowywanie wskaźników i wspólnych metodologii, gromadzenie, opracowywanie i rozpowszechnianie danych i statystyk, seminaria, konferencje i spotkania ekspertów, organizacja kampanii publicznych i imprez, tworzenie i obsługa witryn internetowych, przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych, wsparcie dla sieci ekspertów krajowych i ich rozwój tych sieci oraz działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny; lub

2. Kraje trzecie lub organizacje międzynarodowe nie mogą przedkładać projektów ponadnarodowych, ale mogą w nich uczestniczyć w charakterze partnerów.

Artykuł 7

Rodzaje wsparcia

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjmować następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje wspólnotowe są zazwyczaj przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określa minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów jest określana w rocznym programie prac.

3. Ponadto przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych; w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy wspólnotowych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 8

Środki wykonawcze

1. Komisja udziela pomocy wspólnotowej zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 2, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących przewidzianych w art. 7 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzającą, o której mowa w art. 11.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 2 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 3 i 4;

b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;

c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawiona we wniosku i jej adekwatność do oczekiwanych wyników;

d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 lit. c) i d), ocenia się między innymi pod kątem:

- a) spójności z celami programu;
- b) jakości planowanych działań;
- c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;
- d) geograficznego aspektu skutków przeprowadzonych działań;
- e) zaangażowania obywateli w organizację stosownych podmiotów;
- f) stosunku kosztów do korzyści związanego z proponowanym działaniem.

6. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania przewidzianą w art. 11. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b)–e) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą przewidzianą w art. 10.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiągnięcie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania przewidzianą w art. 11.

7. Zgodnie z art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego zasada stopniowego zmniejszenia nie ma zastosowania do dotacji operacyjnej udzielanej Europejskiej Sieci Szkoleniowej dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, ponieważ realizuje ona cel leżący w ogólnym interesie europejskim.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zwany dalej „komitetem”.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

3. Komisja może zaprosić przedstawicieli krajów kandydujących na spotkania informacyjne po posiedzeniach komitetu.

Artykuł 10**Procedura doradcza**

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

2. Opinia zostaje odnotowana w protokole; każde państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o włączenie jego stanowiska do protokołu.

3. Komisja uwzględnia opinię komitetu w możliwie największym stopniu. Powiadamia komitet o sposobie, w jaki opinia została uwzględniona.

Artykuł 11**Procedura zarządzania**

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przekazuje swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji, opinię przyjmuje większość, określona w art. 205 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach Komitetu liczone w sposób określony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które mają zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W takiej sytuacji Komisja może, na okres trzech miesięcy od daty przekazania takiej informacji, odroczyć stosowanie środków, o podjęciu których zadecydowała.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie przewidzianym w ust. 2.

Artykuł 12**Komplementarność**

1. Dążyć się będzie do synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii i Wspólnoty, między innymi z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” w ramach programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych i sprawiedliwości, a także z programami ogólnymi dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony wolności oraz solidarności i zarządzania przepływami migracyjnymi. Element statystyczny informacji o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych jest opracowywany we współpracy z państwami członkowskimi, w miarę potrzeby przy wykorzystaniu wspólnotowego programu statystycznego.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami Unii i Wspólnoty, w szczególności z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” w ramach programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych

i sprawiedliwości, w celu realizacji działań spełniających cele obu programów.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych instrumentów finansowych Unii/Wspólnoty. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 13**Zasoby budżetowe**

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 14**Nadzór**

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu będą przewidywać w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli weryfikacyjnych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli weryfikacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości pomocy finansowej lub warunków jej przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 15**Ochrona interesów finansowych Wspólnoty**

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia

nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań wspólnotowych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynosi lub mogłoby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostanie obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonej pomocy finansowej, Komisja zapewnia, aby beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części pomocy finansowej i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja dba o to, by wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 16

Ocena

1. Program będzie regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną, zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;

b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji niniejszego programu – nie później niż dnia 31 marca 2011 r.;

c) komunikat w sprawie kontynuacji niniejszego programu – nie później niż dnia 30 sierpnia 2012 r.;

d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 17

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

Z dniem 1 stycznia 2007 r. niniejsza decyzja zastępuje odpowiednie przepisy decyzji 2002/630/WSiSW.

Działania rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 2006 r. na mocy decyzji 2002/630/WSiSW podlegają, do momentu ich zakończenia, przepisom tej decyzji. Komitet, o którym mowa w art. 7 powyższej decyzji, zastępuje się komitetem, o którym mowa w art. 10 niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący